

Impact Factor-8.575 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

Peer-Reviewed & Refreed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

December-2022

ISSUE No - (CCCLXXX.) 380-B

75 Years of Indian Economy: Opportunities and Challenges

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande

Director

Aadhar Social

Research & Development

Training Institute Amravati

Executive Editor

Dr. M.N. Kolpuke

Principal

Maharashtra Mahavidyalaya,

Nilanga Dist. Latur

Editor

Dr. Shesherao S. Devnalkar

Head, Department of Economics,

Maharashtra Mahavidyalaya,

Nilanga Dist. Latur

This Journal is indexed in :

- **Scientific Journal Impact Factor (SJIF)**
- **Cosmos Impact Factor (CIF)**
- **International Impact Factor Services (IIFS)**

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

Aadhar PUBLICATIONS

20	सॅद्रिय खताचा वापर शेतकऱ्यांसाठी फलदायी	प्रा.डॉ.बी.आर.शिंदे	78
21	स्वातंत्र्यानंतर भारतातील ग्रामीण स्थलांतराची कारणे, परिणाम व त्यावरील उपाय	डॉ.एम.डी.कच्छवे	81
22	भरडधान्ये उत्पादन आणि आहारातील महत्व	प्रा. डॉ. पाते शिवाजी बाबुराव	85
23	भारतातील दारिद्र्याची समस्या व उपाय	डॉ. अशोक टिपरसे नागेश रामदास पतंगे	90
24	महाराष्ट्राच्या आर्थिक विकासातील प्रादेशिक असमतोल	डॉ.सुनिता लिंबराज गुजर	96
25	भारतीय अर्थव्यवस्थेवर जागतिकीकरणाचे परिणाम	डॉ. बालाजी तुळशिराम घुटे	99
26	भारताच्या दारिद्र्य निर्मूलन कार्यक्रमावर दृष्टिक्षेप	प्रा बालासाहेब शिवाजी पवार	103
27	भारतीय अर्थव्यवस्थेत कृषीची भूमिका	प्रा.डॉ. मौलाना महेताब सय्यद	106
28	जागतिकीकरण आणि भारतीय अर्थव्यवस्था	रविकुमार चंद्रकांत माने	110
29	भारतातील लोकसंख्या, दारिद्र्य आणि बेरोजगारीचा प्रश्न	प्रा.डॉ. खोकले आर. के.	114
30	डिजिटल चलन आणि आभासी चलन एक विहंगावलोकन	प्रा डॉ. डी. बी. कोनाळे	120
31	वर्तमान काळातील शेती क्षेत्राचे आंतरराष्ट्रीय व्यापारिक योगदान	प्रभाकर वसंत पगारं, डॉ. अजय वासुदेव काटे	125
32	अकरावी पंचवार्षिक योजना - एक दृष्टीक्षेप	प्रा.डॉ.पलमंटे माधव पांडूरंगराव	130
33	भारतातील पंचवार्षिक योजनांचा आढावा	प्रा.डॉ.संजय काळे	136
34	भारतातील दारिद्र्य - एक जटील समस्या	प्रा.शशिकांत दिवाण भामरे	140
35	शेती आणि भारतीय अर्थव्यवस्था	प्रा डॉ. डी. पी. कांबळे	146
36	भारतीय अर्थव्यवस्थेत कृषीची भूमिका	प्रा. कांबळे शिल्पा वळीराम	148
37	भारतीय अर्थव्यवस्थेत कृषीची भूमिका	प्रा. डॉ. पवार एस.व्ही.	150
38	भारतातील बँकांच्या राष्ट्रीयीकरणाची 50 वर्षे: सद्यस्थिती व भवितव्य	डॉ. प्रा.सौ. मंडले एस.यु	155
39	भारतीय स्वातंत्र्याचे 75 वर्षे व भारतातील मूलभूत सुविधांचा विकास	प्रा.अमोल अरुण पगार, डॉ.विकास विनायकराव सुकाळे	162
40	भारतातील दारिद्र्याचा प्रश्न आणि अनुसूचित जाती-जमाती एक विश्लेषण	प्रा.डॉ.एल.एच. पाटील	166
41	आत्मनिर्भर भारत : चुनौतियाँ और समाधान	प्रा.डॉ.रामकिशन मांजरे	172

भारतीय अर्थव्यवस्थेत कृषीची भूमिका
प्रा. कांबळे शिल्पा बळीराम
महाराष्ट्र महाविद्यालय निर्लगा वाणिज्य विभाग

प्रस्तावना :-

जगातील प्रत्येक देशाच्या आर्थिक विकासात कृषी, उद्योग आणि सेवा क्षेत्राचे स्थान निश्चितच महत्त्वाचे राहिले आहे. युरोपैकी कोणत्याही एका क्षेत्राचा विकास म्हणजे त्या देशाचा आर्थिक विकास असे विकसित देशांच्या बाबतीत घडलेले नाही. विशेषतः शेती आणि उद्योग दोन्ही क्षेत्रे आर्थिक विकासाच्या दृष्टीने एकमेकांस पर्यायी ठरू शकत नाहीत. तरही एक मेक्यास पूरकचरतात. या टिकणीकृषी आणि उद्योगक्षेत्राची नेमकी भूमिका काय आहे हे स्पष्ट करण्याचा प्रयत्न केला आहे. विकासात विशेषता भारतीय अर्थव्यवस्थेच्या आर्थिक विकासात या दोन्ही क्षेत्रांचे स्थान काय आहे. याची चर्चा या टिकणीकरण्यात आणले आहे.

देशाच्या आर्थिक विकासासाठी औद्योगिकरण कितीही महत्त्वाचे असले तरी, ते शेती शिवाय कोणत्याही देशाला राख होत नाही. भारतासारख्या अतिरिक्त लोकसंख्या असणाऱ्या विकसनशिल देशामध्ये कृषीक्षेत्राचे अर्थव्यवस्थेतील स्थान अतिशय महत्त्वाचे आहे. म्हणून कृषिला भारतीय अर्थव्यवस्था कणा असे म्हटले आहे. जवळपास 60 % लोकांना रोजगार पुरविण्याचे कार्य शेतीक्षेत्र करित असले.

शोध निबंधाचे अदिष्टे :-

- भारतीय अर्थव्यवस्थेतील कृषीची भूमिका अभ्यासणे.
- आंतरराष्ट्रीय व्यापारातील कृषीची भूमिका अभ्यासणे.
- राष्ट्रीय उत्पन्नातील कृषीचा वाटा.

संशोधनाची ग्रहितके :-

भारतीय कृषीक्षेत्राचा विकास होवू शकतो.

संशोधन पध्दती :-

सदर प्रस्तुत निबंधासाठी दुय्यम संशोधन पध्दतीचा उपयोग करण्यात आला आहे. यामध्ये संदर्भग्रंथ लिखित साहित्य वर्तमानपत्रे, मासिके इत्यादीचा उपयोग करण्यात आला आहे.

आर्थिक विकासातील कृषीची भूमिका :-

1) वाढत्या लोकसंख्येला अन्नधान्याचा पुरवठा :-

अन्नधान्य ही मानवाची प्राथमिक गरज आहे. भारतासारख्या विकसनशिल देशामध्ये लोकसंख्या दिवसेंदिवस आधीक वेगाने वाढत आहे. अशा वाढत्या लोकसंख्या अन्नधान्य पुरवठा करण्याचे कार्य शेतीक्षेत्र करित असते. 1967-68 पूर्वाभारताला अन्नधान्याचा बाबतीत इतर देशावर अवलंबून रहावे लागत होते. 1967-68 मध्ये भारतात हरीतक्रांती घडून आली आणि कृषी उत्पादनात प्रचंड वाढ झाली तेव्हा भारत अन्नधान्याच्या बाबतीत स्वयंपूर्ण झाला.

2) उद्योगक्षेत्राला कच्च्या मालाचा पुरवठा :-

कृषीक्षेत्राच्या विकासाबरोबरच उद्योगक्षेत्राच्या विकासावर देशाचा आर्थिक विकास अवलंबून असतो. भारतातील महत्त्वाचा विविध उद्योगांना कच्च्या माल पुरविण्याचे कार्य कृषीक्षेत्र करित असते. कृषीक्षेत्रामधून जेवढा ऊस, कापूस, ताग या सारख्या कच्च्या माल अधिक उत्पादित होतो. तेवढा साखर उद्योग, कापड उद्योग व ताग उद्योगांना आपल्या विकासासाठी कृषीक्षेत्रावर अवलंबून रहावे लागते.

3) उत्पादक रोजगार मिळवून देणे.

भारतासारख्या अतिरिक्त लोकसंख्या असणाऱ्या देशामध्ये वाढला लोकसंख्येला उत्पादक स्वरूपाचा रोजगार मिळवून देण्याचे कार्य कृषीक्षेत्र करित असते. म्हणून रोजगार मिळवून देण्यात कृषीक्षेत्राचे योगदान निश्चितच महत्त्वाचे आहे. जेवढा रोजगार कृषीक्षेत्रात निर्माण होतो. तेवढा रोजगार इतर कोणत्याही क्षेत्रात निर्माण होत नाही.

आंतरराष्ट्रीय व्यापारातील कृषीची भूमिका :-

भारताच्या आंतरराष्ट्रीय व्यापारात कृषीची भूमिका अत्यंत महत्त्वाची आहे. भारतामधून चहा, साखर, तंबाखू मसाले आणि तेलबिया इ. ची मोठ्याप्रमाणात निर्माण होते. भारताच्या एकूण निर्यातीमध्ये कृषि उत्पादनाचा निर्यातीचा वाटा 50% इतका होता. तसेच 20% निर्यात ही कृषि आधारित उद्योगातून होत होती. उदा:- भाजीपाला, प्रक्रिया केलेली फळे, जूट, कापडसाखर इत्यादी. थोडक्यात 1950-51 मध्ये जी भारताची एकूण निर्यात होत होती त्या निर्यातीमध्ये 70% वाटा कृषि उत्पादनाचा होता. परंतु 1990-91 पासून जे निर्यातीमध्ये बदल झाले तेव्हा.

भारताच्या एकूण निर्यातकृषीक्षेत्राचा वाटा कमीहोऊनतो 19.5% झाला आणि 1996-97 मध्ये 20.3% पर्यंत वाढला.परंतु 2011-12 या वर्षाचा विचार केल्यास भारताच्या एकूण निर्यातकृषीक्षेत्राचा वाटा घटूनतो 12.3 % झाला हे प्रमाण जरी घटले आहे.म्हणजेकृषीक्षेत्रामुळे भारताला विदेशी चलनाची प्राप्ती झाली आहे. जेवढे विदेशी चलन अचूक, तेवढा देशाचा आर्थिकविकास अधिकहोतो.

आर्थिक नियोजनातीलकृषीची भूमिका

आर्थिक नियोजनातीलकृषीचे महत्त्व वेगवेगळ्या माध्यमानेस्पष्टहोते जसेदेशाच्या निर्यात वाढीसाठी कृषीक्षेत्रचकरीत असते.कृषीक्षेत्रे भारतीय अर्थव्यवस्थेचा महत्त्वाचा आधार आहे.प्रत्येक पंचवर्षीक योजनेतकृषी विकासचा आराखडातवारकेत आहे.म्हणजेकृषिशिवाय नियोजनकरणेहे भारताला शक्य नाही.कृषी विकास हाच योजनेचा केंद्रबिंदू असतो.याचाने देशात भारताच्या नियोजनातकृषीक्षेत्राचे स्थान काय आहेहे आपल्या लक्षात येते.

राष्ट्रीय उत्पन्नातीलकृषीचा वाटा :-

1950-51 मध्येसकल घरगुती उत्पादनातकृषिक्षेत्राचे शेरकडा प्रमाण 56.5% होते.पुढे आर्थिक विकासासाठी भारताने पंचवर्षीक नियोजनाचा स्विकार केला.या पंचवर्षीक योजनेमध्ये उद्योगक्षेत्राच्या आणि सेवा क्षेत्राच्या विकासावर लक्षकेंद्रीत झाल्यामुळेकृषीक्षेत्रातीलसुधारणेकडे दुर्लक्ष झाले.परिणामी एकूणसकल घरगुती उत्पादनातीलकृषीक्षेत्राचा वाटा कमीकमीहोतगेल्या. जसे 1990-91 मध्ये असणारे 35% च प्रमाण 2012-13 मध्ये 13.6% झाले आहे. यावरून असेस्पष्टहोतेकी एकेकाळी राष्ट्रीय उत्पन्नातील सर्वाधिक असणाराकृषीचा वाटा नंतरच्या काळातसततपणे घटतगेल्या आणि राष्ट्रीय उत्पन्नातील उत्पादकीय व सेवाक्षेत्राचा वाटा वाढत गेला.कृषीक्षेत्राचा वाटा कमीकमी जरीहोतगेल्यातरी भारतीय शेतीचे महत्त्व मात्र कमीहोणार नाही.

1) भांडवल निर्मिती मधील भूमिका :-

भारतासारख्या विकसनशील देशामध्ये भांडवलाचे प्रमाण खूपचकमी असते.भांडवलाअभावी विकासाच्या इतरक्षेत्रात गुंतवणूक करता येत नाही.परंतुकृषीहा भारतीय अर्थव्यवस्थेतील सर्वांत मोठा व्यवसाय आहे.म्हणून भांडवल निर्मितीत शेतीची भूमिका महत्त्वाची ठरते.करण इतरक्षेत्राच्या तुलनेतकृषीक्षेत्रातकमी गुंतवणूक करून शेतीची उत्पादकता वाढवता येते.

2) उद्योगक्षेत्राला श्रमपुरवठा करणे :-

देशातील उद्योगक्षेत्राचा विकास हा त्या क्षेत्रातील उद्योगालाहोणाऱ्या श्रमपुरवट्यावर अवलंबून असतो.उद्योगक्षेत्राला जेवढा श्रमपुरवठा अधिकहोईलतेवढे औद्योगिकक्षेत्रातील उत्पादन अधिकहोईल. भारतामध्ये उद्योगक्षेत्राला श्रमपुरवठा करण्याचेकार्यशेतीक्षेत्रचकरीत असते.भारतासारख्या कृषीप्रधानदेशात शेतीची उत्पादकता वाढल्यास शेतकऱ्यांचे उत्पन्न वाढते.त्यामुळे कुटुंबाचे पोषणकरण्यासाठी स्वतः घरातील सर्वच व्यक्तींना शेतीतकामकरण्याचीगरज भासणार नाही. तेव्हा शेतीमध्ये अतिरिक्त श्रमपुरवठा तयारहोतो.

3) औद्योगिक उत्पादनासाठी बाजारपेठ :-

भारतामध्ये बहुतांश लोकसंख्याग्रामीण भागात राहते. या लोकांचीक्रयशक्तीवाढली तरच उद्योगाच्या विक्रसाला चालना मिळते. कमी उत्पादकता व उत्पादन वाढले तरचग्रामीण भागातील लोकांचे उत्पन्न वाढते.त्यामुळे शेतीमध्ये वापरल्या जाणाऱ्या लोखंडी, नंगर ट्रॅक्टरासारखिनकखते, पाईप, किटक नाशके, इंजिन यासारख्या औद्योगिक उत्पादनाची मागणी वाढते व बरोल प्रकारच्या शेतीसाधनांचीनिर्मितीकरणाऱ्या उद्योगाच्या विक्रसाला चालना मिळते

4) किंमतस्थैर्यास मदत:-

देशातीलकिंमत पातळीस्थैर्य असेलतरच आर्थिक विकास साध्य करणेसहज शक्य होणे.अन्नधान्याच्या किंमती पुरवट्याअभावी जेव्हा भरमसाट वाढतात तेव्हा सर्व सामान्य लोकांचे जीवन मानावर त्याचा विपरित परिणामहोतो.अशा परिस्थितीत शेतीची उत्पादकता वाढून आर्थिक उत्पादनकेल्यास शेत मालाचा पुरवठा वाढण्यास मदतहोते.पुरवठा वाढून किंमतीकमीहोतात.परिणामी देशातीलकिंमत पातळी नियंत्रणात ठेवता येते.

सारांश :-

सारांशरूपाने असे म्हणता येईलकी, भारतासारख्या कृषीप्रधान आणि विशेषतः ग्रामीण लोकसंख्या मोठ्या प्रमाणावर असलेल्या देशातकृषीच्या विकासाशीवाय प्रगतीसाधने शक्य नाही. हे लक्षात घेऊन 11 व्या पंचवर्षीक योजनेतकृषी संबंधीत महत्त्वाची श्रमपुरवठा तयारकरण्यात आली या योजनेत 10 व्या योजनेत जोकृषीक्षेत्रातील आर्थिक वृद्धीचादरहोता त्यात दुपटीने वाढ करण्यात आली.कृषीक्षेत्रातील आर्थिक वृद्धीदराचे लक्ष 4 % करण्यात आले.कृषी प्रधान देशात शेतकऱ्यांच्या आत्महत्याही आधोकिंचितेच वाढ आहे. याकडेही शासनाने लक्ष देणेगरजेचे आहे.

संदर्भग्रंथ :-

1. इंगले बी. डी भारतीय अर्थव्यवस्था अरूणा प्रकाशन लातूर.
2. कोंढेयार स्मिता भारतीय अर्थव्यवस्था अरूणा प्रकाशन लातूर
3. कृषतर्कणी पी. आर भारतीय अर्थव्यवस्था विद्या बुक्स औरंगाबाद.
4. कोळंबे रंजन भारतीय अर्थव्यवस्था भगीरथ प्रकाशन पुणेजाने. 2019